

le forældre, der har forudsætningerne for at være velfungerende, ikke kan klare en ganske almindelig opdragelsesopgave af deres børn. Der er da et eller andet, der er helt skingrende ved siden af, hvis vi bare accepterer, at flere og flere børn skal anbringes. Vi skal da begynde at spørge, hvad det er for et ansvar, som forældrene har som dem, der skal opdrage deres børn, og så også sætte ind på et langt tidligere tidspunkt med, hvad det er, der ligger i en god opdragelse af ens børn. Jeg tror virkelig, der kunne spares mange, mange penge på en langt bedre indsats, hvis vi greb det an på den måde.

Kl. 13:38

Formanden:

Tak til fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Den næste spørger er fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:38

Spm. nr. US 33**Yildiz Akdogan (S):**

Tak for det. Jeg vil gerne stille velfærdsministeren et spørgsmål vedrørende boligforhold for de handicappede. Det er sådan, at det fremgår af tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd fra den 17. november, at de årlige offentlige investeringer på handicapområdet er faldet med 300 mio. kr. fra 2001 ... skal jeg gentage det? (*Velfærdsministeren beder om at få det gentaget*).

Godt, jeg gentager det lige, og jeg går ud fra, at det ikke går ud over min tid. (*Formanden: Værsgo*).

Arbejderbevægelsens Erhvervsråds tal viser, at de årlige offentlige investeringer på handicapområdet er faldet med 300 mio. kr. fra 2001 til 2007 og nu kun udgør en tredjedel af niveauet i 2001. Information skrev den 27. maj i år, at en stikprøveundersøgelse af 26 kommuner viste, at der var ekstrem lang ventetid på netop boliger, især i landets større kommuner. I København topper det suverænt med en ventetid på over 1.100 døgn i gennemsnit, faktisk svarende til mere end 3 år. Listen er også lang inden for andre områder.

Så jeg vil egentlig gerne spørge ministeren, om hun er tilfreds med den ventetid, der er i øjeblikket, hvad angår handicapboliger.

Kl. 13:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:40

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Så vidt jeg husker, er det de yngre handicappede, der bliver omtalt i den undersøgelse, men målet må selvfølgelig være, at man kan få en bolig et andet sted end på et plejehjem eller et plejecenter, hvis man ønsker det. Men det er meget vigtigt, at vi faktisk på det her område kan se, at antallet af yngre handicappede, der bor på plejecentre, er faldet markant, og det er positivt. Men der er stadig, så vidt jeg husker, omkring 150, som bor på plejecentre, og en del af dem er muligvis tilfredse med at bo der, fordi man jo nogle steder laver særlige enheder for yngre handicappede.

Den måde, hvorpå Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er nået frem til, at der bliver brugt 300 mio. kr. mindre, er en bestemt måde at regne på tallene på. De kan faktisk godt stilles op på en anden måde, så man ikke når et tal på 300 mio. kr., men det vil jeg meget gerne svare på skriftligt.

Kl. 13:41

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:41

Yildiz Akdogan (S):

Det er muligt, at tal kan formuleres og skrives på andre måder, men hvis man spørger Stig Langvad fra Danske Handicaporganisationer, siger han faktisk, at der er behov for 5.000 nye boliger og en modernisering af 5.000 af de eksisterende boliger. Så det viser altså, at der er noget om det.

Men vil ministeren tage initiativer til netop at ændre det her forhold – hvis man ser bort fra, hvordan beregningerne er sket?

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Der har jo, både når vi ser på yngre handicappede og handicappede i al almindelighed, igen en del år været afsat betydelige midler til boliger til handicappede gennem det, der hedder BOHANDI-puljen, hvor der jo, så vidt jeg husker, er over 0,5 mia. kr. – hæng mig ikke op på tallet, men jeg husker det som et stort beløb. Og hvordan det beløb har været anvendt, og hvor langt vi er nået, er jo lige præcis nu ved at blive evalueret med henblik på at sige: Jamen hvor står vi så i dag, og hvordan kommer vi videre?